

Backpackerliv

Reseberättelse från Sydostasien, del 2

Sista delen av Rose-Maries reseberättelse.

Att ta dykarcertifikat har varit en av de roligaste sakerna vi gjort! Jag hade knappt ens snorklat innan och trodde att dykningen skulle bli jättesvår. Som tur var oroade jag mig i onödan och efter att ha övat med all utrustning i en swimmingpool var det jättehäftigt att dyka i havet.

Dykningen i Thailand var bra, men det var nästan fler dykare än vad det var fiskar i vattnet. Väldigt många gör som vi gjorde och åker till Ko Tao, där får man gratis boende om man går någon av deras dykkurser. Det är en bra deal, eftersom bara dykarkursen redan är väldigt billig.

Vi kommer till Malaysia

Även fast det var bra dykvatten runt Ko Tao så var det mycket bättre på Perhentian Islands i Malaysia. Där var det färre dykare, mer orörda koraller, mycket mer fiskar och klarare vatten. Trots att jag råkade ut för en extremt aggressiv Triggerfish som bet mig i huvudet under första och enda dyket i Malaysia så var det utan konkurrens det roligaste och mest spännande dyket hittills. Men jag tror att det stora barriärrevet i Australien kan bli rätt häftigt att dyka vid också!

Förutom dykning, bad, fest och storstäder så har Sydostasien bjudit på bergsklättring och djungelvandringar också.

Jag (Rose-Marie) klättrar

Vandring i nationalpark

Den bästa och finaste djungeln har vi hittat i Taman Negara, mitt i Malaysia. Taman Negara är en nationalpark och regnskogen där är ca 130 miljoner år gammal. Där gick jag och Ingela en två dagars vandring med övernattnings i en stor grotta. Vi var en grupp på 6 personer, fyra svenskar, en fransman och så en malaysisk guide. Innan vi började vandra visste jag inte att det fanns vilda djur som var farliga, men guiden berättade att det fanns elefanter, tigrar, ormar, vildkatter och alla möjliga smådjur.

Första dagens vandring tog fem timmar och när vi kom fram till grottan så lagade vi middag och satt och pratade tills det blev dags att sova. Det gick bra för alla utom mig.

Jag är väldigt mörkrädd och eftersom det är på nätterna som djungeldjuren blir riktigt aktiva så fanns det ett par ljud som jag kunde bli ännu mer skrämdd av. Hela natten smög det omkring en vildkatt i grottan också, som rensade vara kastruller från resterna av middagen. Vår kära guide som talat om hur viktigt det var att elden

inte slocknade för att hålla djur borta från grottan skulle vara eldvakt. Jag väckte honom tre gånger under natten för att elden höll på att slockna och det blev kolsvart i grottan. Klockan sju gick äntligen solen upp och jag kunde slappna av och sova i ett par timmar innan det var dags att gå vidare.

På väg tillbaka till byn så var det spår efter två elefanter, en stor och en liten, som gått samma väg bara någon timme tidigare. Guiden trodde att det var en mamma med en unge, och han blev lite nervös. Sen började det dyka upp färskt tigerspår också, då tog guiden fram sin machete och sa "Big not god, not god". Vi ökade tempot, vek in på en annan stig och klarade oss ifrån att bli kattmat. Det var en grym lättnad att komma ut ur djungeln, men jag är glad att vi gjorde vandringen för det är nog en av de mest spännande saker jag någonsin varit med om!

Den 21 april ska gruppen vara samlad igen för då flyger vi från Singapore till Australien. Det känns trist att lämna Sydostasien men det ska samtidigt bli skönt att komma till ett land som är helt olikt alla länder som vi varit i de senaste tre månaderna. Det kommer att bli lite dyrare, lite kallare och tunnare ozonlager. Men vi kanske får se kängurur!

Text&bild: Rose-Marie Frölander